

ОЦІНКА ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ НИРОК У ПАЦІЄНТІВ ІЗ ГОСТРИМ ІНФАРКТОМ МІОКАРДА НА ОСНОВІ ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ КРЕАТИНІНУ ТА ЦИСТАТИНУ С

А.В. Бронюк, Л.В. Распутіна

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, м. Вінниця, Україна

Ключові слова: гострий інфаркт міокарда, гострий коронарний синдром, швидкість клубочкової фільтрації, дисфункція нирок, креатинін, цистатин С.

Буковинський медичний вісник. 2024. Т. 28, № 3 (111). С. 9-13.

DOI: 10.24061/2413-0737.28.3.111.2024.2

E-mail:

RAnichka1995@gmail.com
l.v.rasputina@gmail.com

Резюме. Мета дослідження - оцінити функціональний стан нирок, швидкість клубочкової фільтрації на основі визначення креатиніну та цистатину С у пацієнтів зі STEMI, котрим виконувалась ургентна реваскуляризація.

Матеріал і методи. У дослідження включено 286 пацієнтів із гострим інфарктом міокарда і елевацією сегмента ST (STEMI). Серед обстежених 202 (70,6%) особи були чоловіки і 84 (29,4%) жінки, середній вік (62,8±9,8) років.

Результати дослідження. Величина ШКФ, розрахована за формулою СКD-EPI в обстеженій когорті пацієнтів зі STEMI, коливалась у межах від 15,6 до 87,4 і в середньому склала 51,0±14,3 мл/хв·м². Величина розрахованої ШКФ за формулою СКD-EPI цистатин С коливалась у межах від 11,1 до 88,1 і в середньому склала 45,7±13,7 мл/хв/1,73 м². Проведений непараметричний ранговий кореляційний аналіз Спірмена показав високу пряму кореляцію між величинами ШКФ, розрахованими за різними формулами (СКD-EPI і СКD-EPI цистатин С) – R=0,81; p<0,0001. Методом лінійної регресії виведена формула для умовного розрахунку величини ШКФ за СКD-EPI цистатин С = 4,15 + ШКФ за СКD-EPI·0,814. Коефіцієнт регресії R²=0,84 (коефіцієнт Фішера - F = 728,34 при належному рівні = 1,28), p<0,000001.

Висновки. Визначення швидкості клубочкової фільтрації на основі цистатину С демонструє більш низькі показники як у чоловіків, так і в жінок. Зниження величини розрахункової ШКФ асоційовано з більш старшим віком та жіночою статтю.

EVALUATION OF THE FUNCTIONAL STATE OF KIDNEYS IN PATIENTS WITH ACUTE MYOCARDIAL INFARCTION BASED ON THE DETERMINATION OF CREATININE AND CYSTATIN C LEVELS

A.V. Broniuk, L.V. Rasputina

Key words: acute myocardial infarction, acute coronary syndrome, glomerular filtration rate (GFR), renal dysfunction, creatinine, Cystatin C.

Bukovinian Medical Herald.

2024. V. 28, № 3 (111). P. 9-13.

Resume. Aim – to evaluate the functional state of kidneys, glomerular filtration rate based on the determination of creatinine and Cystatin C in STEMI patients undergoing urgent revascularization.

Methods and materials. The study included 286 patients with acute myocardial infarction and ST-elevation myocardial infarction (STEMI). Among the examined persons, 202 (70.6%) were men and 84 (29.4%) were women, with an average age of (62.8±9.8) years.

Research results. The GFR calculated by the CKD-EPI formula in the examined group of STEMI patients ranged from 15.6 to 87.4 and averaged 51.0±14.3 ml/min·m². The value of the calculated GFR according to the CKD-EPI Cystatin C formula ranged from 11.1 to 88.1 and averaged 45.7±13.7 ml/min/1.73 m². The non-parametric Spearman rank correlation analysis showed a high direct correlation between the values of GFR calculated by different formulas (CKD-EPI and CKD-EPI Cystatin C) - R=0.81; p<0.0001. Using the linear regression method, a formula was derived for the conditional calculation of GFR value according to CKD-EPI Cystatin C = 4.15 + GFR value according to CKD-EPI 0.814. Regression coefficient R² = 0.84 (Fisher's correlation coefficient - F = 728.34 at the proper level = 1.28), p < 0.000001.

Conclusions. Determination of GFR based on Cystatin C demonstrates lower rates in both men and women. A decrease in estimated GFR was related to older age and female gender.

Оригінальні дослідження

Вступ. Проблема гострого коронарного синдрому (ГКС) на сьогоднішній день є однією з найактуальніших у медичній практиці, адже щороку у світі даний діагноз виставляють більш ніж 7 мільйонам людей [1]. Відомо, що при ГКС з елевацією ST (STEMI) первинне ЧКВ сприяє високій частоті успішних реваскуляризацій, зменшенню кардіальних ускладнень, більш ранній виписці зі стаціонару що послугувало впровадженням даного інтервенційного методу реваскуляризації в Європейські та Американські рекомендації [2, 3, 4, 5]. На прогноз пацієнтів зі STEMI після реваскуляризації істотно впливає стан функції нирок [6, 7, 8]. У 2021 році Panchal HB, Zheng S, Devani K, et al. визначили вплив хронічної хвороби нирок (ХХН) на коронарну реваскуляризацію та результати лікування пацієнтів зі STEMI [9, 10]. ЧКВ виконано у 77,4% пацієнтів без ХХН, 56,2% пацієнтів із ХХН [10]. Внутрішньолікарняна смертність була значно вищою у пацієнтів з ХХН (16,5%) порівняно з пацієнтами без ХХН (7,12%) ($p < 0,0001$) [8]. У 2023 році опублікували результати дослідження впливу ЧКВ на довгострокову виживаність та ниркові наслідки у пацієнтів зі NSTEMI та ХХН [6]. Реваскуляризація асоціювалась з нижчим ризиком смертності від усіх причин у пацієнтів зі NSTEMI з тяжкою ХХН [11].

На сьогоднішній день у багатьох дослідженнях встановлено, що дисфункція нирок є сильним предиктором несприятливих подій у пацієнтів із ГКС [7, 9, 10]. Нещодавно проведене дослідження J-MINUET, в якому вивчався вплив ХХН на довгострокові результати у 3281 пацієнта з ГКС, продемонструвало, що показники 3-річної смертності та MACE значно зростають при порушенні функції нирок: 5,09% (летальність) і 15,8% (MACE) у хворих після ГКС без ХХН; 16,3% і 38,2% при помірній ХХН; 36,7% і 57,9% при тяжкій ХХН відповідно ($p < 0,0001$) [12].

Визначення функції нирок залишається вкрай актуальним та дискусійним питанням [8]. Неточні вимірювання ШКФ можуть призвести до неправильної стратифікації ризику і подальшої невідповідності стандартам лікування з фінансовими та соціальними наслідками. ШКФ широко використовується як показник функції нирок, але її пряме вимірювання є складним [13].

Враховуючи високу поширеність ниркової дисфункції в популяції, її істотний вплив на перебіг та наслідки ГКС, дослідження впливу реваскуляризації міокарда у даної когорти пацієнтів залишається одним із наріжних каменів сучасної інтервенційної кардіології та медичної практики загалом. Сьогодні чітко встановлено, що оптимізація лікування ГКС, особливо в поліморбідних пацієнтів, може суттєво вплинути на тривалість життя та загальну смертність у популяції.

Мета дослідження - оцінити функціональний стан нирок, швидкість клубочкової фільтрації на основі визначення креатиніну та цистатину С у пацієнтів зі STEMI, котрим виконувалась ургентна реваскуляризація.

Матеріал і методи. Нами проведене відкрите обсерваційне порівняльне рандомізоване дослідження з включенням 286 пацієнтів із гострим інфарктом міокарда і елевацією сегмента ST (STEMI), які були ургентно госпіталізовані в КНП "Вінницький регіональний клінічний лікувально-діагностичний центр серцево-судинної патології" упродовж 2021-2023 років. Критерії включення у дослідження: гострий коронарний синдром до 12 годин від початку больового синдрому, ургентна реваскуляризація, підписана інформована згода на участь у дослідженні; чоловіки та жінки віком 18-80 років. Критерії виключення: повторний інфаркт міокарда, повторна реваскуляризація, ознаки гострої серцевої недостатності на момент госпіталізації, цукровий діабет I типу, відомі дані щодо ХХН, вади серця, що потребували хірургічної корекції, хронічні захворювання внутрішніх органів у стадії декомпенсації.

Пацієнти були віком від 39 до 87 (у середньому $62,8 \pm 9,8$), медіана віку – 64 і інтерквартильний розмах – (56 і 71) років). Критеріями включення в дослідження були: підписана інформована згода, первинний інфаркт міокарда, госпіталізація до 12 годин та ургентна ЧКВ. Критеріями виключення: відомі захворювання нирок, ШКФ менше 15 (з даних медичної документації), пацієнт, що перебуває на діалізі, декомпенсація хронічних захворювань. Серед обстежених 202 (70,6%) особи були чоловіки і 84 (29,4%) – жінки. Співвідношення чоловіків до жінок склало 2,4 до 1,0, що демонструвало суттєву перевагу чоловіків над жінками серед контингенту обстежених пацієнтів ($p < 0,0001$ за критерієм χ^2 для залежних вибірок). У 152 (53,1%) пацієнтів діагностований STEMI передньої (елевація сегмента ST зареєстрована у I-II, aVL і V₁-V₆ відведеннях) і в 134 (46,9%) – задньої локалізації (елевація сегмента ST визначена у II-III і aVF відведеннях) ($p = 0,32$ за критерієм χ^2 для різної топіки STEMI). У всіх пацієнтів діагноз STEMI підтверджений підвищенням рівня некрозоспецифічного маркеру TrI (референтні норми показника 0,0-0,5 нг/мл). Середній рівень маркеру в обстежених пацієнтів склав $12,6 \pm 14,7$ (математична похибка = 0,9), медіана показника – 5,4 і інтерквартильний розмах 1,1 і 22,0 нг/мл.

Усі лабораторні методи діагностики виконані на базі клінічної лабораторії КНП «ВРЦСП». Концентрація креатиніну плазми визначена за допомогою напівавтоматичного біохімічного аналізатора BS-3000M (SINNOWA, Китай, 2018). Набір реактивів для визначення креатиніну HP 014.02 ТОВ «Філісит-Діагностика» (Україна, 2020, 2021) із референтним значенням (80–115) мкмоль/л для чоловіків віком 18-60 років, (53–97) мкмоль/л для жінок віком 18-60 років, (71–115) мкмоль/л для чоловіків віком 60-90 років, (53–106) мкмоль/л для жінок віком 60-90 років. Швидкість клубочкової фільтрації (ШКФ) розрахована за формулою СКД-ЕПІ відповідно до рекомендацій KDIGO 2012 [198].

Концентрація цистатину С визначена за допомогою

імуноферментного аналізу з використанням реактивів Human CST3(Cystatin C) ELISA, виробник FineTest (Китай). Величина ШКФ за рівнем цистатину С у плазмі розрахована за формулою СКД-ЕРІ цистатин С (2012), де $ШКФ = 133 \times (Цистатин/0,8)^A \times 0,996^{age} \times B$, величина $A = -0,499$ у разі рівня Цистатину $\leq 0,8$ і $A = 1,328$ у разі рівня Цистатину в плазмі $> 0,8$ мг/л, у той час як величина $B = 0,932$ у разі рівня Цистатину $\leq 0,8$ і $B = 1$ у разі рівня Цистатину в плазмі $> 0,8$ мг/л [1].

У подальшому за величиною ШКФ всі пацієнти розподілені на 4 репрезентативні групи. До 1-ї групи увійшли пацієнти з величиною розрахованою ШКФ > 60 мл/хв·м^{2,7} (категорія G 2); до 2-ї – із ШКФ у межах 60-45 (G 3A); до 3-ї – із ШКФ у межах 44-30 (G 3B) і до 4-ї групи – із величиною ШКФ < 30 мл/хв·м^{2,7} (G 4). Слід зауважити, що пацієнти з категорією G 5 (ШКФ < 15 мл/хв·м^{2,7}) у наше дослідження не включались. Згідно з виділеними групами проведений подальший порівняльний аналіз різних статевікових і клінічних показників.

Статистичний аналіз отриманих результатів з використанням пакета статистичних програм STATISTICA 6.1 версія № ВХХR901E246022FA та Microsoft Excel. Показники, що відображали частоту ознаки, у вибірці представлені в %, кількісні показники наведені як «середнє значення $\pm$ стандартна похибка середньої величини» ($M \pm m$) та інтерквартильний інтервал між 25-м та 75-м процентилями. Достовірними вважали результати порівнянь при значенні ймовірності похибки (p) $<0,05$. У разі ненормального розподілу значень використовували методи непараметричного аналізу (U-тест Манна-Уїтні для порівняння двох незалежних змінних (вибірок), тест Вілкоксона для порівняння двох залежних змінних (вибірок), тест Краскела-Уолліса для порівняння кількісних ознак у більше ніж 2 незалежних групах).

Порівняння частот ознак між групами проведено з використанням критерію Пірсона χ^2

Результати дослідження та їх обговорення

Величина ШКФ, розрахована за формулою СКД-ЕРІ в обстеженій когорті пацієнтів із STEMI, коливалась у межах від 15,6 до 87,4 і в середньому склала $51,0 \pm 14,3$ мл/хв·м^{2,7} (медіана показника 51,9 і інтерквартильний розмах – 41,0 і 60,6 мл/хв·м^{2,7}). Наведені дані варіаційної статистики демонструють, що на вихідному рівні 75 % обстежених мали рівень ШКФ < 60 мл/хв·м^{2,7} і лише 25 % - вище цього рівня.

В обстеженій когорті пацієнтів із STEMI величина розрахованою ШКФ за формулою СКД-ЕРІ цистатин С коливалась у межах від 11,1 до 88,1 і в середньому склала $45,7 \pm 13,7$ мл/хв/1,73 м² (медіана показника 46,1 і інтерквартильний розмах – 36,3 і 53,7 мл/хв/1,73 м²). Наведені дані демонструють, що на вихідному рівні 75 % обстежених мали рівень ШКФ < 54 мл/хв·м^{2,7} і лише 25 % - вище цього рівня. Останнє свідчить про те, що переважна більшість пацієнтів зі STEMI мали знижену величину ШКФ, розраховану за рівнем цистатину С у плазмі.

Спостерігалось, що розрахунок величини ШКФ за

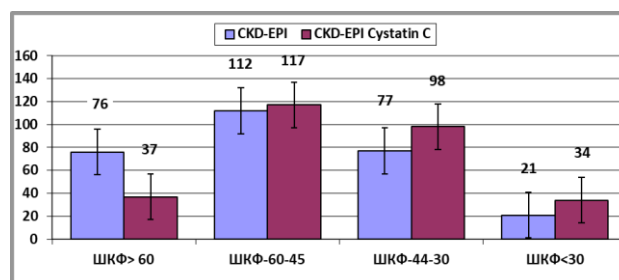

Рис. 1. Кількість пацієнтів, які увійшли до різних градацій ШКФ при розрахунку за рівнем креатинину (СКД-ЕРІ) і цистатину С у плазмі (СКД-ЕРІ Cystatin C)

рівнем креатиніну в мкмоль/л (формула СКД-ЕРІ) супроводжується суттєвим збільшенням пацієнтів з ШКФ > 60 мл/хв·м^{2,7} (76 проти 37 пацієнтів) і зменшенням кількості пацієнтів з ШКФ – 44-30 (77 проти 98 пацієнтів) і ШКФ < 30 мл/хв·м^{2,7} (21 проти 34 пацієнтів) відповідно (рис. 1). Та, навпаки, використання розрахунку ШКФ за рівнем цистатину С в мг/л у плазмі (формула СКД-ЕРІ цистатин С) суттєво зменшує кількість пацієнтів з нормальною ШКФ (> 60 мл/хв/1,73 м²) та збільшує кількість пацієнтів з ШКФ < 45 мл/хв/1,73 м².

Проведений непараметричний ранговий кореляційний аналіз Спірмена показав високу пряму кореляцію між величинами ШКФ, розрахованими за різними формулами (СКД-ЕРІ і СКД-ЕРІ цистатин С) – $R = 0,81$; $p < 0,0001$.

Методом лінійної регресії виведена формула для умовного розрахунку величини ШКФ за СКД-ЕРІ цистатин С = $4,15 + ШКФ$ за СКД-ЕРІ $0,814$. Коефіцієнт регресії $R^2 = 0,84$ (коефіцієнт Фішера - $F = 728,34$ при належному рівні = 1,28), $p < 0,000001$. Standard error: 7,28. Для константи рівняння (4,15), Standard error склала - 1,59, $t(284) = 2,597$, $p = 0,009$.

У чоловіків ШКФ, визначена на основі цистатин С, становила 48,6 (41,0;57,4), а у жінок була достовірно меншою, а саме 35,3 (28,8;45,1), $p < 0,001$.

При розподілі пацієнтів залежно від рівня ШКФ, розрахованою на основі цистатину С, встановлено, що 1-ша група (ШКФ > 60 мл/хв·м^{2,7}) представлена лише чоловіками (100 %), у 2-й групі (ШКФ – 60-45 мл/хв·м^{2,7}) частка чоловіків становила 81,2%, проти 18,8% жінок (рис.2). У 3-й (ШКФ – 44-30 мл/хв·м^{2,7}) групі зростає частка жінок, чоловіків було 61,2% та жінок 32,8%. І слід відзначити, що у 4-й (ШКФ < 30 мл/хв·м^{2,7}) групі спостерігалось суттєве збільшення частки жінок порівняно з чоловіками (70,6% проти 29,4 % відповідно). Відсоток чоловіків у 1-й групі був достовірно вищим порівняно з усіма іншими групами (100 % проти 81,2 %, 61,2 % і 29,4 % відповідно, $p < 0,001$ за критерієм χ^2), а в 2-й – вищим порівняно з 3-ю і 4-ю групами ($p < 0,0001$). Привертало увагу, що така ж ситуація мала місце і по відношенню до розподілу жінок між групами. Так, у 1-й групі вони відсутні, у 2-й – їх зростає до 18,8 %, а у 3-й і 4-й – до 38,8 % і 70,6 % відповідно. Останнє носило статистичну

Оригінальні дослідження

достовірність між 1-ю і всіма іншими групами ($p < 0,001$) та 2-ю – порівняно з 3-ю і 4-ю групами ($p < 0,0001$) (рис. 2).

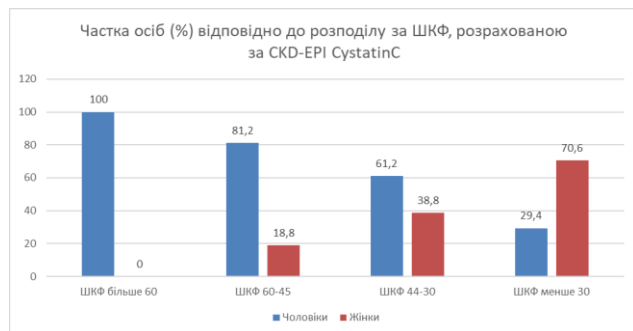

Рис. 2. Статеві характеристики пацієнтів із гострим інфарктом міокарда залежно від рівня ШКФ, визначеної за цистатин С

Розподіл чоловіків і жінок залежно від групи (градації) ШКФ на основі креатиніну (рис. 3) показав, що 1-ша група (ШКФ > 60 мл/хв·м^{2,7}) представлена лише чоловіками (100%), у 2-й групі (ШКФ – 60-45 мл/хв·м^{2,7}) частка чоловіків була меншою (82,1%), але все ж таки значно перевищувала % жінок (82,1% проти 17,9%). У свою чергу, у 3-й (ШКФ – 44-30 мл/хв·м^{2,7}) та 4-й (ШКФ < 30 мл/хв·м^{2,7}) групах спостерігали збільшення частки жінок порівняно з чоловіками (62,3% проти 37,7% і 76,2% проти 23,8% відповідно). Відсоток чоловіків у 1-й групі був достовірно вищим порівняно з всіма іншими групами (100% проти 82,1%, 37,7% і 23,8% відповідно, $p < 0,001$ за критерієм χ^2), а в 2-й – вищим порівняно з 3-ю і 4-ю групами (82,1% проти 37,7% і 23,8% відповідно, $p < 0,0001$). Різниця % чоловіків у 3-й та 4-й групах була не суттєвою ($p = 0,24$).

Привертало увагу, що така ж ситуація мала місце і по відношенню до розподілу жінок між групами. Так, у 1-й групі вони відсутні, у 2-й – їх % зростав до 17,9%, а в 3-й і 4-й – до 62,3% і 76,2% відповідно. Останнє

носило статистичну достовірність між 1-ю і всіма іншими групами ($p < 0,001$) та 2-ю – порівняно з 3-ю і 4-ю групами ($p < 0,0001$).

Таким чином, представлені дані свідчили, що зниження розрахункової ШКФ від групи до групи супроводжувалось збільшенням % жінок і зменшенням % чоловіків відповідно. Виходячи з цього, слід думати, що жіноча стать у пацієнтів зі STEMI може розглядатись як предиктор погіршення фільтраційної функції нирок і зниження ШКФ (рис.3).

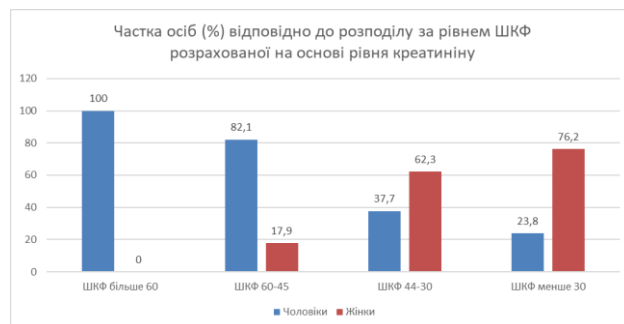

Рис. 3. Статеві характеристики пацієнтів із гострим інфарктом міокарда залежно від рівня ШКФ, визначеною за креатиніном

Величина розрахункової ШКФ на основі креатиніну була суттєво нижчою у жінок порівняно з чоловіками (40,0 проти 56,1 мл/хв·м^{2,7}, $p < 0,0001$ за Mann-Whitney U test). Такий факт можливо пояснити тим, що жінки, включені в дослідження, були суттєво старшими за чоловіків, а також мали більше випадків ЦД II типу та більш тривалий анамнез як АГ, так і ЦД.

Аналіз віку пацієнтів зі STEMI залежно від величини ШКФ, як на основі креатиніну, так і на основі цистатину С засвідчив, що зниження величини розрахункової ШКФ асоційовано з більш старшим віком пацієнтів. (табл. 1). Найбільш виражено це проявляється при оцінці ШКФ на основі визначення креатиніну.

Таблиця 1

Порівняння пацієнтів за рівнем ШКФ, визначеної за рівнем креатиніну та цистатину С та різними віковими градаціями за ВООЗ (2015)

Вік, роки	ШКФ > 60		ШКФ 60-45		ШКФ 44-30		ШКФ < 30	
	I група	II група	I група	II група	I група	II група	I група	II група
	56 (51;62)	56 (51;61)	64 (57;71)	61 (54;69)	67 (62;74)	66 (60;72)	71 (68;75)	70 (66;75)
Вікові градації за ВООЗ (2015)								
25-44	9 (11,8%)	3 (8,1%)	3 (2,7%)	7 (6,0%)	0	2 (2,0%)	0	0
45-59	40 (52,6%)	20 (54,1%)	34 (30,4%)	43 (36,8%)	13 (16,9%)	20 (20,4%)	0	4 (11,8%)
60-74	26 (34,2%)	13 (35,1%)	62 (55,4%)	56 (47,9%)	50 (64,9%)	63 (64,3%)	15 (71,4%)	21 (61,8%)
75-89	1 (1,3%)	1 (2,7%)	13 (11,6%)	11 (9,4%)	14 (18,2%)	13 (13,3%)	6 (28,6%)	9 (26,5%)

Примітки:

I група – ШКФ визначали за рівнем креатиніну; II група – ШКФ за рівнем цистатину С

У той же час, при визначенні ШКФ на основі цистатину С, ШКФ менше 30 діагностовано в 4 осіб (11,8%) віком 45-59 років, тоді як при оцінці ШКФ на основі креатиніну таких пацієнтів не було. Розподіл пацієнтів у інших групах був подібним до величини ШКФ на основі креатиніну.

Висновки

1. Таким чином, визначення ШКФ на основі цистатину С демонструє більш низькі показники як у чоловіків, так і в жінок, що може мати прогностичне значення у пацієнтів із STEMI після реваскуляризації.

2. Зниження величини розрахункової ШКФ асоційовано з більш старшим віком пацієнтів.

3. ШКФ була достовірно нижчою у жінок, ніж у чоловіків. Така тенденція спостерігається при визначенні ШКФ як на основі креатиніну, так і на основі цистатину С.

Перспективи подальших досліджень. Враховуючи, що функціональний стан нирок є одним із чинників, що впливає на прогноз пацієнтів серцево-судинними захворюваннями, детальне та поглиблене вивчення ранніх маркерів ниркової дисфункції є сучасним та перспективним. Важливим є виділення групи осіб з високим ризиком формування ниркової дисфункції, особливо після реваскуляризації. Адже у цих пацієнтів мають місце численні фактори ризику, зокрема ішемічні, гіпертензивні, контраст-індуковані. Окрім цього загальновідомо, і це підтверджено в нашому дослідженні, що серед пацієнтів з інфарктом міокарда залишається досить поширеним ЦД. Таким чином, подальші дослідження направлені на виділення груп ризику та прогностичних чинників несприятливого перебігу захворювання.

References

1. Bhatt DL, Lopes RD, Harrington RA. Diagnosis and Treatment of Acute Coronary Syndromes: A Review. *JAMA*. 2022;327(7):662-75. DOI: 10.1001/jama.2022.0358.
2. Mavromatis K, Sandesara PB. Complete Revascularization in Left Main Disease: Is it Important? *JACC Asia*. 2023;3(1):75-7. DOI: 10.1016/j.jacasi.2022.11.006.
3. Mehta SR, Wang J, Wood DA, Spertus JA, Cohen DJ, Mehran R, et al. Complete Revascularization vs Culprit Lesion-Only Percutaneous Coronary Intervention for Angina-Related Quality of Life in Patients With ST-Segment Elevation Myocardial Infarction: Results from the COMPLETE Randomized Clinical Trial. *JAMA Cardiol*. 2022;7(11):1091-99. DOI: 10.1001/jamacardio.2022.3032.
4. Mimoso J. Long-term recurrent events in ST-elevation myocardial infarction and multivessel disease: The impact of different revascularization strategies. *Rev Port Cardiol*. 2023;42(5):453-54. DOI: 10.1016/j.repc.2023.02.008.
5. Rahman A, Bhuiyan MR, Parvin T, Rahman M, Rahman MA, Huq AM, et al. Short-term Treatment Outcome of Patients with Acute ST-elevation Myocardial Infarction in a Tertiary Care Hospital. *Mymensingh Med J*. 2023;32(3):671-76.
6. Lin TH, Hsin HT, Wang CL, Lai WT, Li AH, Kuo CT, et al. Impact of impaired glomerular filtration rate and revascularization strategy on one-year cardiovascular events in acute coronary syndrome: data from Taiwan acute coronary syndrome full spectrum registry. *BMC Nephrol*. 2014;15:66. DOI: 10.1186/1471-2369-15-66.
7. Pereg D, Tirosh A, Shochat T, Hasdai D. Mild renal dysfunction associated with incident coronary artery disease in young males. *Eur Heart J*. 2008;29(2):198-203. DOI: 10.1093/eurheartj/ehm525.
8. Bidulka P, Scott J, Taylor DM, Udayaraj U, Caskey F, Teece L, et al. Impact of chronic kidney disease on case ascertainment for hospitalised acute myocardial infarction: an English cohort study. *BMJ Open*. 2022;12(3):057909. DOI: 10.1136/bmjopen-2021-057909.
9. Qi L, Liu H, Cheng L, Cui C, Chen X, Yang S, et al. Impact of Renal Insufficiency on Prognosis of Patients with Acute Coronary Syndrome. *Int J Gen Med*. 2021;14:8919-27. DOI: 10.2147/IJGM.S334014.
10. Panchal HB, Zheng S, Devani K, White CJ, Leinaar EF, Mukherjee D, et al. Impact of Chronic Kidney Disease on Revascularization and Outcomes in Patients with ST-Elevation Myocardial Infarction. *Am J Cardiol*. 2021;150:15-23. DOI: 10.1016/j.amjcard.2021.03.057.
11. Anavekar NS, McMurray JJ, Velazquez EJ, Solomon SD, Kober L, Rouleau JL, et al. Relation between renal dysfunction and cardiovascular outcomes after myocardial infarction. *N Engl J Med*. 2004;351(13):1285-95. DOI: 10.1056/NEJMoa041365.
12. Ozaki Y, Nakao K, Kimura K, Jynya A, Noguchi T, Yasuda S, et al. Impact of chronic kidney disease (CKD) on in-hospital and 3-year clinical outcomes in patients with acute myocardial infarction (AMI) treated by contemporary PCI and optimal medical therapy (OMT): insights from the J-Minuet study. *J Am Coll Cardiol*. 2018;71(11):1391-91. DOI: 10.1016/S0735-1097(18)31932-6.
13. Kidney Disease: Improving Global Outcomes (KDIGO) CKD Work Group. KDIGO 2012 Clinical Practice Guideline for the Evaluation and Management of Chronic Kidney Disease. *Kidney Inter Suppl*. 2013;3(1):5-9. DOI: 10.1038/kisup.2012.73.

Відомості про авторів

Бронюк А.В. – аспірант кафедри пропедевтики внутрішньої медицини ВНМУ ім. М.І. Пирогова, 067430-5760 <https://orcid.org/0000-0002-9031-3339>.

Распутіна Л.В. – д-р мед. наук, професор кафедри пропедевтики внутрішньої медицини ВНМУ ім. М.І. Пирогова, 0677863701 <https://orcid.org/0000-0003-1230-4039>.

Information about the authors

Broniuk A.V. – postgraduate student of the Department of Propedeutics Internal Medicine National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya, Ukraine. <https://orcid.org/0000-0002-9031-3339>.

Rasputina L.V. – professor of the Department of Propedeutics Internal Medicine National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya, Ukraine. <https://orcid.org/0000-0003-1230-4039>.

Надійшла до редакції 12.08.24
Рецензент – проф. Плащук Т.О.
© А.В. Бронюк, Л.В. Распутіна, 2024